

extra: -murdoch-strip
-kongreskrant over
revolutionaire en links
media en beweging

in dit nummer oa:
-autonomen na borssele
-rotterdam gaat heftig
-anti-impies blazen kazerne op
-indonesië
-bericht van een rrf-er

DE ZWARTE

26 mei 1987

79

blad met revolutionaire kinderziektes

hfl. 2,50

KOLOFON

Kopy naar postbus 10233 Den Haag
De drukkerij is als vanouds de
Bijstand, Buitenom 213, Den Haag.
De samensteller*s zijn dinsdag
en woensdag telefonies te bereiken
via 070- 892098 en uiteraard via
de postbus. Abo's thuisgebracht
kosten f12,50 per 200 paginaas.
Postaboos en instellingen dubbel
tarief. Politieke gevangenen nix.
Dit alles is verkrijgbaar door
minimaal het vereiste bedrag te
storten op giro 3442401 t.n.v.
DE ZWARTE, in Leiden.

Voor een wisselende prijs (afhan-
kelijk van de dikte) is de ZWARTE
te koop bij de volgende adressen:
Groningen, Slagersicht; **Arnhem**,
De Rooie Arnhemmer; **Haarlem**,
Agora; **Utrecht**, De Rooie Rat;
Wageningen, De Uitbuyt; **Amsterdam**,
Fort van Sjakoo, Athenaeum,
de lokale Kraakkroegen; **Gouda**,
Jongerenbeweging; **Leiden**, Mani-
fest, Wereldwinkel, PSPwinkel,
Sigarenhandel Lange Mare, tijd-
schriftenhandel facilititeitengebouw
universiteit; **Den Haag**, De Rooie
Hond, Ruward, Brullend Breekijzer,
Koffiehuis Blau; **Delft**, Wereldwin-
kel, Kraakkroeg; **Rotterdam**, van
Gennep, Kritis Boekwerk, Kraak-
kroeg; **Dordrecht**, De Zwarte Zaag;
Sittard, Katastrofe.

INHOUD

pag. 3	Nieuws uit Rotterdam
pag. 4	Autonomen
pag. 5	Gouda
pag. 6	Prinsjesdag aktiedag
pag. 7	Gerard
pag. 8	Bericht uit de bajes
pag. 9	t/m 12 strip
pag. 13	Vervolg bajesbericht
pag. 14,15	Indonesië
pag. 16	t/m 18 El Salvador
pag. 19	De NS-bunker
pag. 20	Agenda

Krakers koelen woede op nieuw bankgebouw

Totaal onverwacht haalde de Van Vollenhovenstraat de landelijke pers. De politiewoordvoerder dikte het verhaal wat aan en de kranten deden de rest - de anders toch redelijk betrouwbare ochtendkrant Trouw spande dit keer de kroon door te schrijven over brandbommen. Het is niet direkt een ramp, we hebben een leuke avond gehad en er is niemand gearresteerd, alleen twee knuppels in beslag genomen.

Nog even de geschiedenis van het pand: oorspronkelijk een bankgebouw, daarna het kantoor van een oliehandelaar die het vol badkamers liet bouwen en vervolgens failliet ging. De oliehandelaar vluchtte naar de Bahama's en het pand kwam in handen van een curator met als grootste schuldeiser de Amro-bank. Toen werd het pand gekraakt.

De Amrobank versleet twee makelaars, die het pand aan de straatstenen niet kwijt konden. Uiteindelijk besloot de Amro om dan maar zelf te gaan makelaren en vond Jelsema, Van Biert & Randoe BV (Management Consultants) bereid om het pand te kopen. De prijs zakte van negen ton naar 4,8 ton. Pikant detail: de verkoop word ook door de Amro gefinancierd. De bewoners gingen in op een voorstel van Van Biert om weg te gaan voor een oprotpremie van 13.000 pieken, wat resulteerde in ruzies binnen de R'damse kraaksien. Toen Van Biert een ex-direkteur bleek te zijn van het Belgische extreem-rechtse blad Topics (in-

Steun van Amsterdammers?

middels alweer ter ziele wegens gebrek aan belangstelling) besloten de bewoners om toch maar niet weg te gaan voor een oprotpremie, of zogenaamd wel, of maar half of weet ik veel, lees voor het precieze verloop van de steeds onsmakelijker wordende ruzie de Peteroliehaven maar.

Bij een proces kregen de bewoners de kans om het pand binnen een half jaar leeg op te leveren - uitstel van vonnis wegens het ontbreken van spoedeisend belang. Die termijn verliep afgelopen week, een soort Huidenstraattruc met tijdsontsteking. Ondertussen was het animo voor het pand binnen de Rotterdamse kraaksien tot beneden het vriespunt gedaald (lees de Peteroliehaven) en besloten de twee overlevende bewoners tot een regionale mobilisatie om een ontruiming te forceren. Dit was wat onhandig bedacht, omdat er nog geen vonnis was - één of twee dagen later had het wel gekunt. Maar goed, met +30 mensen en weinig spullen valt er natuurlijk ook niet zo veel te forceren.

Er werd besloten om een op een steenworp afstand gelegen Amro-filiaal aan te pakken. Acht mensen deden een uitval (plus vijf die voor spek en bonen meededen), gooiden de ruiten in en verf naar binnen. Ondanks alle verdeeldheid toch nog een

Ongeveer 500 harige monsters bestormden maandagnacht (18-5-'87) een filiaal van de Amro-bank in Rotterdam. De militante gedrochten belaagden het filiaal met speeksel, verf- en brandbommen, stormrammen, houthouwers en handgranaten. Volgens een woordvoerder van de bank werd een 'lichte ravage' aangericht zonder dat vitale of dure apparatuur werd beschadigd. Volgens de Telegraaf was de schade van deze vandalistische intimidatie-actie aanzienlijk. De politie stond machteloos en kon geen aanhoudingen verrichten doordat het merendeel van de Amsterdammers gemaskerd was. Aangenomen wordt dat de Amsterdammers boos zijn omdat ze een pand aan de Van Vollenhovenstraat in Rotterdam moeten ontruimen. Een zegsman van de Amro-direktie in Amsterdam spreekt van een 'zinloze' actie. Hij zegt niet op de hoogte te zijn van het conflict dat zijn bank sinds de bezetting van het pand aan de Van Vollenhovenstraat heeft met de Rotterdamse Amsterdammersbeweging. De woordvoerder: "Natuurlijk betreuren we dit soort acties. Het is volgens mij de eerste keer dat in Rotterdam zo'n harde actie wordt gevoerd. Hier in Amsterdam gebeurt dat vaker."

**Krakersstroep
houdt huis in
Amro-gebouw**

DE ZWARTE 3

BORSSELE

AUTONOMEN:

Bij de blokkade axie in Borssele is voor het eerst geprobeerd een scheiding te maken tussen principieel geweldlozen en zij die geweld niet uitsluiten. Er is min of meer toevallig voor het woord "autonoom" gekozen om die laatste groep aan te duiden. Dit stuk gaat over wat hiervan terecht is gekomen en om te kijken hoe we in de toekomst hier verder mee moeten gaan.

Volgens mij is de voorbereiding veel te laat gestart. Als je als groep op een bepaalde manier axie wilt voeren zul je ook vanaf het begin bij het geheel betrokken moeten zijn. Hierdoor kunnen we steeds weer uitleggen waarom wij voor onze manier van axie voeren kiezen zodat er een beter begrip voor elkaars axie methoden kan groeien. Door deze konstante discussie zal het mogelijk worden om met verschillende groepen naast elkaar axie te voeren.

Ook voor ons zelf zijn we te laat met de voorbereidingen begonnen. Als we meer als groep willen optreden zullen we ook samen duidelijk moeten hebben wat onze ideeën dan zijn en wat we willen, zodat we niet herkenbaar zijn aan onze bivakmutsen of helmen (geweld) maar aan onze ideeën. En het moet beslist niet zo zijn zoals je nu wel eens ziet dat het een kick wordt om met een bivakmuts op rond te lopen. Want dan loop je eigenlijk net als een leger of politie op je uniform te geilen. Tevens zal, als we de naam autonoom gebruiken, ook duidelijk moeten worden wat dat inhoud. Streven we naar veranderingen binnen het systeem; willen we een totaal ander systeem. Hoe denken we dat te bereiken en wat moet er voor in de plaats komen.

Het had een heel gunstig effect dat we tijdens de blokkade onze eigen grote tent hadden. Hier was steeds koffie, broodjes en drank te krijgen en werden de vergaderingen gehouden. Het had een duidelijke functie als ontmoetingsplek waar ook blokkeerdersters van andere poorten terecht konden.

Ook de blokkade bij de aluminiumfabriek was een groot succes. Dit in tegenstelling met de blokkade 's avonds bij de autonomenpoort. Het slopen van de poort was op zich wel een goede axie, maar het ging meer op een manier van hoe ver kunnen we gaan voordat er politie komt. Door een groep dronken mensen was de sfeer zo verziekt dat veel mensen aftaaiden. Vanuit dezelfde dronken groep werden zelfs op een gegeven moment auto's aangehouden op een manier die de eerste de beste douanebeambte niet zou misstaan. Deze mensen hadden aangesproken moe-

ten worden en wat mij betreft hadden ze op mogen donderen.

Door deze hele gang van zaken zijn heel veel mensen weer terug gegaan naar het tentenkamp. Toen het eenmaal uit de hand liep zijn de meeste toch weer terug gekomen met het idee dat de aanleiding en in ieder geval de manier waarop het gebeurde flippen vonden maar dat het er toen alleen nog maar om ging om de ME eens een keer een flink pak slaag terug te geven. Dit lukte heel goed. Wat dat betreft kunnen we na Nijmegen en Borssele in ieder geval zien dat we ook op straat wel zeker een behoorlijke kracht kunnen hebben. En dat we dus weer wat zelfvertrouwen krijgen. Alleen is het jammer dat we na de veldslag, niet weer de poort ge-

blokkeerd hebben. Andere mensen hebben wel dit initiatief genomen. We willen een aanzet geven om ons beter te gaan organiseren en veel meer te gaan praten en ideeën te ontwikkelen waar we voor staan.

Enkele autonomen

EEN STRATEGIE

Op het moment dat je het woord revolutie in de mond neemt zie je bij iedereen een glimlach verschijnen. Het schijnt een taboe te zijn om daar serieus over te denken. Laat staan praten. Maar toch zie ik het niet zitten om steeds maar de strijd te beperken tot enkele items (kern-energie, woningnood etc.). Ik heb geen zin om binnen dit systeem veranderingen te forceren. Als we ons slechts tot items beperken kunnen we door blijven strijden tot het einde der dagen. Is het ene probleem opgelost zullen er altijd weer nieuwe opduiken omdat dit inherent (watisdat?typ) is aan dit systeem. Het systeem is niet opgebouwd uit de principes van medemenselijkheid en respect voor ons leefmilieu maar zelf verrijking en uitbuiting (kapitalisme) zijn de fundamenteën. Daarom heb ik het taboe doorbroken en heb ik geprobeerd om heel beknopt op papier te

zetten hoe volgens mij wij daadwerkelijk een definitieve punt kunnen zetten achter dit systeem van uitbuiting en zelf verrijking wat op den duur zal leiden tot de ondergang van de hele mensheid. Volgens mij zal de omwenteling via drie verschillende wegen bereikt worden.

1) Parlementaire democratie

Politieke partijen binnen de parlementaire demokraatsie zijn in staat om het falen hiervan van binnen uit aan de kaak te stellen. Hun aanvallen kunnen het hele bestel verzwakken en daardoor onze strijd versterken. Daarom is het raadzaam om goede kontakten te leggen met de linkervleugels van PSPPPRCPN. Ik onderken dat samenwerking moeizaam zal verlopen omdat deze politieke partijen een kompromis hebben gesloten met het systeem.

2) De buiten parlementaire beweging.

Ook door demonstraties en burgerlijk ongehoorzaam zijn kan er een permanente druk op het systeem worden uitgeoefend. Alleen moeten we ook hier een lange weg bewandelen om te bereiken dat demoos en burgerlijk ongehoorzaam zijn, niet een item zaak blijft maar wordt geplaatst in een groter kader om dit systeem weg te krijgen.

3) Radikale aksies

Deze moeten er op gericht zijn om aan het systeem steeds weer gevoelige klappen uit te delen. De enige limiet die we moeten stellen aan onszelf is dat de aksies bij de achterban begrijpbaar moeten zijn. (Diefstal van gevoelige geheimen, aanslagen op strategiese punten)

Deze opzet zal alleen maar slagen als alle drie fronten min of meer samen werken. De politieke partijen moeten zich niet distancieeren van buiten parlementaire akties en radikale aksies. En omgekeerd ook niet. Om een begin te maken tot een revolutionaire strijd moeten we eerst een inventarisatie maken vanuit welke hoek we de aanval in kunnen zetten.

Eerst moeten we van de infrastructuur die in de kraakbeweging is opgebouwd gebruik maken. (kaffees, theater, kranten, videoosetc.) (parasitisme? typ.) Vervolgens moeten we proberen de latent revolutionaire ideeën van mensen in de PSPPPRCPN, vakbonden, buiten parlementaire beweging, Ikon, VPRO, etc., zien te mobiliseren. Deze mobilisatie zal alleen slagen als wij een duidelijk alternatief kunnen bieden voor het bestaande systeem. Een alternatief dat als fundamenten heeft: 'Vrijheid en respect voor mens en milieu'. Een strijd zonder ideeën is als een kip zonder kop. Groetjes.

NZAW in Gouda-NZAW uit Gouda

Afgelopen zaterdag zou de NZAW., de Nederlands-Zuid Afrikaanse Werkgemeenschap met een stand op de Goudse markt staan om hun apartheidpropaganda te verspreiden.

Vooraf was het volgende gebeurd: de NZAW. had al vorig jaar geprobeerd om een vergunning te krijgen voor een marktkraam, maar deze was afgewezen door de gemeente op grond van anti-apartheidsoverwegingen. De NZAW. was in beroep gegaan en uiteindelijk kregen ze alsnog een vergunning.

De gemeente had echter de Goudse anti-apartheidsgroepen op de hoogte gebracht van de datum waarop de NZAW. alsnog zou komen. Ze zouden een eigen kraam meenemen, want de marktkraamverhuurder wilde geen kraam verhuren, waarschijnlijk was hij bang dat 'ie vernield zou worden.

Dus gingen we zaterdagochtend met ongeveer 20 mensen naar de plaats waar de NZAW. nog bezig bleek met het opbouwen van de stand, dit werd hun verder onmogelijk gemaakt. Aanvankelijk dachten ze het te kunnen afdoen met een grapje, maar nadat we ze duidelijk hadden gemaakt dat ze beter konden vertrekken riepen ze toch maar de hulp in van een paar surveillerende agenten. Deze hadden schijnbaar orders gekregen dat alles zo rustig mogelijk diende te worden afgehandeld, want ze zeiden tegen de NZAW. dat ze eigenlijk niet van plan waren om hun te be-

schermen, dat het wel duidelijk was dat niemand hier hun activiteiten zag zitten en dat ze beter konden vertrekken. Het NZAW. koos eieren voor z'n geld en brak de kraam op, waarschijnlijk om 'm elders te gaan opbouwen. Dus zijn we het groepje gevolgd dat te voet was, en al snel zetten ze koers richting politieburo, waar ze over bedreiging gingen zeuren. De politie deelde mee dat ze begeleid zouden worden naar het station. Daar aangekomen zagen we de NZAW.-er die met de auto vertrokken was. Hij ging nog snel wat folders uitdelen maar vluchtte uiteindelijk een winkel in. Inmiddels was de rest van de NZAW. ook gearriveerd, waarna ze verzamelden en, vooraf gegaan door een politiewagen, Gouda uitreden.

Al met al had dit 2½ uur geduurd, maar waren we er wel zeker van dat ze zich niet meer in Gouda zouden vertonen, althans voorlopig niet meer. Wat wel vreemd was was de rol van de gemeente en de politie, de eerste die ons had ingelicht, de tweede die de NZAW. geen bescherming bood en "op onze hand" was. Dat laatste geeft een vertekend beeld want de Goudse politie geniet grote bekendheid om het willekeurig aanhouden van buitenlanders en de grove behandeling in de politiecel. Maar goed, de aktie was geslaagd er waren geen klappen gevallen en de NZAW. weet dat ze het niet nog eens hoeven proberen.

PRINSJESDAG AKTIEDAG

Vorig jaar trokken op de derde dinsdag van september duizenden de straat op. Bejaarden voerden bezettingen uit. Kraakgroepen kraakten speculatie of leegstaande panden. Baanlozen hingen Lubbers halfstok. Prinsjesdag, aktiedag, ludieke of harde, grote of kleine, openbare of geheimen.

Ook dit jaar zal een nieuwe ronde van verslechteringen en bezuinigingen aangekondigd worden. Kortingen op uitkeringen en lonen, nieuwe kerncentrales wellicht, extra miljarden voor het bedrijfsleven. ('in nood verkerend') De krisispolitiek wordt stug doorgezet. Reden voor jongeren, krakers, bejaarden, minimum-loners, baanlozen, vrouwen, buitenlanders en anderen om van Prinsjesdag een landelijke aktiedag te maken.

KRISISPOLITIEK

Wat dat inhoudt, krisispolitiek ondervinden steeds meer mensen aan der lijve. Uitkeringsgerechtigden krijgen minder en worden bovendien belaagd door sociale rechercheurs. Lonen gaan omlaag, de werkomstandigheden worden slechter. Het onderwijs is gereorganiseerd waardoor studeren nog meer een elite-zaak wordt. Plannen om te bezuinigen op sociaal-cultureel werk worden elk jaar afgekondigd. En binnenkort wordt de gezondheidszorg ook voor de minima onbetaalbaar.

Teveel om op te noemen. En dit kabinet? Deze klaagt steen en been; over de oneerlijke concurrentie uit het buitenland, dat de lonen en uitkeringen veel te hoog zijn en dat de overheid teveel uitgeeft. De broekriem moet aangehaald worden, is wat we uit Den Haag te horen krijgen. Maar plaatsen we de bezuinigings woede in het licht van werkelijke ontwikkelingen, dan zien we een heel andere werkelijkheid.

Prinsjesdag rimpelloos ondanks bommeldingen

STIJGENDE WINSTEN

Zo blijkt dat in de eerste regeringsperiode van Lubbers van 82-86 er 18 miljard! meer is uitgegeven dan in 82 was begroot. Deze uitgaven werden veelal als vergissingen afgedaan. Zoals die 2 miljard WIR premies aan het bedrijfsleven. Of onder tafel geschoven als 'onvoorziene' uitgaven, zoals aan de Delta-werken, steun aan Volvo, één miljard aan Fokker, bouwsubsidies, Walrus-onderzeeboten. En, dat zal niemand verbazen, hetzelfde bedrag - 18 miljard - wordt in de tweede regeringsperiode van Lubbers bezuinigd. Het geld wordt bij de minst-draagkrachtigen weg gehaald.

Argumenten om bezuinigingen door te voeren raken dus kant nog wal. Het geld is er wel, maar wordt gebruikt om de bedrijfswinsten te verhogen. Geen wonder dat het bedrijfsleven terug kan kijken op een aantal vette jaren. Het gaat beter dan ooit. Dat laten de harde cijfers zien. Bijvoorbeeld de (procentuele) toename van netto-winstcijfers over 1986:

Ahold	8,1 %
Philips	10,0 %
NMB	14,0 %
Wessanen	16,7 %
Hagemeyer	25,0 %
Stork	50,0 %
Buhrman-Tetterode	62,0 %
Tulip	130,0 %
Koninklijke Tijl	230,0 %
Oce	9,0 %
KNP	14,8 %
Elsevier	21,0 %
Wolters Samson	36,0 %
KBB	53,0 %
DAF trucks	65,0 %
Scania-Ned	175,0 %

KERNENERGIE TEGEN WIL EN DANK
Een ander staaltje van sluwe doorstandendheid van deze regering zijn de plannen voor de bouw van nieuwe kerncentrales. Hoewel door de ramp in Tjernobyl enigzins uit het lood geslagen, worden de voorbereidingen voor de bouw van twee of drie nieuwe centrales rustig voortgezet. En dat terwijl we al jaren weten dat de meerderheid van de bevolking tegen is. Maar een echte verrassing kan het niet zijn, wanneer op Prinsjesdag de

bouw openlijk wordt aangekondigd.

De lijst kan eindeloos worden aangevuld: miljarden die weg stromen naar belastingsparadijsen of geïnvesteerd worden in de militaire produktie. En wat te denken van de astronomische geldbedragen die een 'volwaardig lidmaatschap' van de NAVO garanderen.

VERZET TEGEN KRISISPOLITIEK

Een ding is duidelijk, dit kabinet zit stevig in het zadel en weet voor welke belangen zij opkomt. Daar moet verandering in komen en dat zullen we met zijn allen moeten afdwingen. Zo nu en dan stoom afblazen is niet voldoende. Een keer Prinsjesdag Aktiedag ook niet. Maar initiatieven rond Prinsjesdag - tegen de krisispolitiek - kunnen wel een hernieuwde start zijn die heren de wacht toe te zeggen. In een tijd dat aktievoeren een exemplarische gebeurtenis dreigt te worden, is het goed de koppen bij elkaar te steken en er hard tegen aan te gaan.

PLATFORM van radikale aktiegroepen.

PLATFORM VAN RADIKALE AKTIEGROEPEN

Nu alweer een paar maanden geleden is in Amsterdam een platform opgezet van radikale buitenparlementaire aktiegroepen, RAAP. Dit platform bestaat uit kraakgroepen, anti-militairistische groepen, krisiskomitees, baanlozen-groepen, Komitee van Bijstandsvrouwen e.d. Doel is niet om een zoveelste praatkollege in stand te houden. Allesbehalve; op de maandelijkse overleggen worden discussies gevoerd over aktuele buitenparlementaire aktiethema's, er worden kontakten gelegd, misverstanden uit de wereld geholpen en informatie doorgespeeld. En, natuurlijk, gezamenlijk aktiegevoerd, zoals op Prinsjesdag. Een dergelijke aktiegroepen platform draait reeds enige tijd ook in Nijmegen, 'HET VRIJ OVERLEG'. Het prille bestaan van RAAP is nog geen reden om hoog van de toren te blazen, het moet zich eerst nog bewijzen. Desondanks worden de bijeenkomsten als stimulerend ervaren en heeft RAAP het initiatief tot PRINSJESDAG AKTIEDAG genomen.

PRINSJESDAG AKTIEDAG

Een landelijke aktiedag op de derde dinsdag van september,

Actievoerders leggen bom bij Paleis op de Dam

daartoe roept RAAP op. Organiseer met je eigen groep, komitee of organisatie akties tegen het Krisisbeleid. Of neem contact op met groepen in de eigen regio om gezamenlijk iets voor de derde dinsdag voor te bereiden. Er is een hoop mogelijk; bezettingen, demonstraties, ludieke of harde akties, inbraken, blokkades, geheime of openbare akties. Kraak leegstaande spekulatie panden, organiseer honger-opstanden. Blokkeer kerncentrales of bereid je voor op akties tegen de grootste militaire oefening sinds de oorlog - Certain Strike.

RAAP roept iedere morrende, zeurende, scheldende, balende, frusterende, vertwijfelde, zoekende, post-moderne, afvallige en doorsnee activisten/tes op met Prinsjesdag zelf iets te organiseren. In Amsterdam wordt alvast een voorschot geneomen: de Nederlandse Bank zal worden gekraakt WERKLOZEN 400,- ERBIJ. Als we dat niet krijgen, gaan we het halen.

RAAP maakt affiches en speciale Prinsjesdag aktiedag kranten. Deze kun je bestellen. Doe je mee aan Prinsjesdag Aktiedag, bericht ons daarover. Wil je op hoogte blijven, schrijf Postbus 11623, 1001 GA Amsterdam, bel 020-181817 (maandag en dinsdag). Giro: 4651135 tnv ST ALARM ovv RAAP.

**STOP DE KRISISPOLITIEK
SLUIT DE KERNCENTRALES
STOP DE OORLOGSVOORBEREIDINGEN
BAANLOZEN, 400 PIEK ERBIJ!!!!**

SPANJE 1936: ARRESTANTEN ONMIDDELIJK VRIJ!

NIET TE KORT !

REGIO KRAAKT !

Afgelopen week is in Voorschoten gekraakt en wel Veurseweg 20 (toch?). Het pand is in bezit van supermarkt Hoogvliet die het wil laten slopen. Als het aan de krakersters ligt zal dat natuurlijk never nooit niet gebeuren, er valt prima te wonen en bovendien is het pand een monument. De smeris hield zich rustig en tot nu toe gaat alles goed en wordt er driftig gebruik gemaakt van het ligbad vermoed ik.

GEFELICITEERD ALBERT !

18 mei '87 H.C. Ton schade door brand supermarkt

Vermoedelijk door een niet goed werkend verwarmingskanon is in de nacht van zaterdag op zondag brand ontstaan in een supermarkt aan de Weisenbruchstraat. De uitgestalde waren konden worden weggegooid, wat een schade betekende van 100.000 gulden. De schade aan het pand was vrijwel nihil. De brandweer is ongeveer een uur bezig geweest.

Voortaan beter op de kleintjes letten... Doordat de brand de glazen deur er uit blies en mischien ook door opzettelijke geheimhouding verdween helaas onze leus: WEG MET HET GROOTKAPITAAL! up in smoke alias verwarmingskanon.

BERICHT UIT DE GEVANGENIS

Het zal zo langzamerhand bij iedereen wel bekend zijn: Gerard werd afgelopen week veroordeeld tot 15 maanden gevangenis. Gerards eerste commentaar: "het had erger kunnen uitvallen". Zo lakoniek als het klinkt, het betekent wel, dat Gerard nog zeker tot in december achter tralies zal moeten doorbrengen. Laten we hem niet vergeten! Schrijf naar: HvB 11 / cel 226-C reg, nr. 274658 Noordsingel 115 Rotterdam

Op dit ogenblik gaat het hem redelijk goed, hij kan veel lezen, heeft radio en tv. in de cel en dat zou hem kunnen afleiden. De video's die over de buis getoond worden, zijn een zorgvuldige keuze van de gevangenisleiding: porno en geweld. Het eten is er zonder meer slecht te noemen: erg vet en weinig vitaminen.

Zijn medegevangenen, die in de zelfde zaak betrokken zijn, worden zorgvuldig van hem gescheiden gehouden: toevallig zitten ze op een andere afdeling. Politieke isolatie noemt hij dit. Het zal nog wel even duren, voordat Gerard de regels van de bajes heeft geleerd en daarmee weet om te gaan. Hierin kunnen we hem steun verlenen door veel te schrijven en hem informatie over bajesstrijd te verschaffen. We hopen dan ook, dat hij zich binnenkort met een eigen bericht zal melden.

BERICHT UIT DE BAJES

Na alweer vijf maanden achter kapitalistische stralies te hebben vertoefd en inmiddels ook afgestraft te zijn acht ik toch het moment aangebroken om, als direkt betrokkene, aangaande het Rood Revolutionair Front enige duidelijkheid te verscheppen. Een nadere beschouwing lijkt me broodnodig, te meer aangezien ik intussen diverse nummers van de Zwarte en de Knipselkrant heb mogen ontvangen.

De berichtgeving in deze bladen omtrent het R.R.F. is - begrijpelijk en deels terecht - uitermate krities en tamelijk negatief. Als ik mij zelf in de situatie van de Zwarte o.a. verplaats, dan zou ik in de voorste gelederen van sceptici en critici t.a.v. het R.R.F. hebben gestaan, omdat de wijze waarop het op bepaalde gebieden naar buiten is getreden, simpelweg bedroevend is te noemen.

De manier waarop over het R.R.F. verslag wordt gedaan - voor zover ik dat op grond van de nummers 75 t/m 77 van de Zwarte en nr.8 van de Knipselkrant kan beoordelen - kan ik dan ook wel billijken, ondanks diverse (grove) onjuistheden. Want zowel de Zwarte als de Knipselkrant zijn, getuige hun artikelen, voor een behoorlijk groot deel niet op de hoogte van de werkelijke gang van zaken en ontstaan-geschiedenis van het R.R.F., al pretenderen zij het tegendeel! Dit valt overigens met name de Zwarte niet zozeer te verwijten veeleer het R.R.F. zelf. Hier kom ik later nog op terug.

Desondanks dienen de feiten even op een rijtje te worden gezet. Zo wordt in de Zwarte nr.75 gesteld dat het R.R.F. ooit in het zoeken naar contact door radikaal links in het Haagse zou zijn afgewezen en niet zou zijn opgevangen (?), ten gevolge waarvan het R.R.F. scheef zou zijn gegroeid en in de fout zou zijn gegaan!

Hoe sympathiek dat desbetreffende stukje uiteindelijk toch ook is bedoeld, het getuigt toch van enige arrogantie. Want in bedekte termen wordt gesteld dat het R.R.F. zuiver tot op de graat zou zijn gebleven (.....), indien het "als leerling door de meester" zou zijn "geleid"!

Enige correctie: nimmer(!) zijn er vanwege (mensen van) het R.R.F. concrete pogingen ondernomen om doelbewust contacten te leggen in kringen rondom de Zwarte of kraakbeweging, al besef ik hoe dit op zich niet onbegrijpelijke misverstand in de wereld is gekomen, waarover later meer. Bij de opmerking, dat "de mensen van het R.R.F. niet makkelijk waren om mee te gaan" plaats ik dus eveneens een vrachtlading vraagtekens. De R.R.F.-mensen waren immers geheimzinnige en onbekende figuren? (dus automaties verdacht?) Voorts schijnt er ook

nogal wat kritiek te zijn geuit met betrekking tot o.a. "het onvoorzichtig vervoeren en plaatsen van explosieven". Is men hier soms bij aanwezig geweest, dan? Onzin, klopt niks van! Wie zegt trouwens dat de bommen zelf per openbaar vervoer zijn getransporteerd...?

Vervolgens wordt in een overigens wel heel erg ongenueanceerd en kortzichtig artikel in De Knipselkrant (nr.8) volstrekt misplaatst verband gelegd met de ooit actieve Rode Leger Fractie (RLF), die zeer zeker niet als voorloopster van het R.R.F. mag worden beschouwd!!

Toch doet De Knipselkrant het evenwel gemakshalve voorkomen, dat hier sprake is van een en dezelfde beweging die slechts van naam zou zijn veranderd. Een uiterst onzorgvuldige gevolgtrekking!

Erg pijnlijk wordt het echter, wanneer De Knipselkrant op een zeer banale manier over het toch zo onbekende R.R.F. wél weet te berichten, dat "dwarsliggende mensen zouden zijn bedreigd en gevolgd alsmede dat het in bezit zou zijn van privé-gegevens van bepaalde mensen en zelfs rechts-extremistische (!) konnekties (?) zou hebben!! Dat bij een politieverhoor (?) door een van ons gezegd zou zijn, dat "ontregeling van de samenleving hét item is ongeacht door toedoen van extreem links of -rechts, vind ik ook wel interessant! Goeiemorgen!

Verder somt De Knipselkrant nog enkele onjuiste details op met betrekking tot o.a. de aanslag op het Shell-hoofdkantoor, waar ik niet nader op inga!

Nagenoeg niets in dat artikel berust op waarheid. Hoe komt men aan die lariekoek? De stelling dat de R.R.F. "arrogant, politiek fout en een bedreiging voor derden" zou zijn, stoelt dus ook geenszins op de realiteit.

De bronnen, waarop De Knipselkrant zich kennelijk baseert in zijn lasterlijk commentaar zijn echter afkomstig uit kringen rond de Zwarte. Tóch wel triest! Is het gegeven, dat men niet volledig op de hoogte is van de feiten omtrent een groepering een logiese rechtvaardiging om met dergelijke vuilspuiterij op de proppen te komen?

Desalniettemin meen ik wel te kunnen aangeven, hoe deze leugens in de wereld zijn gebracht, ofschoon dit nog geen rechtvaardiging inhoudt voor het bedrijven van riooljournalistiek! Een tweetal personen spelen hierin een voorname rol. Om te beginnen is het zo, dat degene die indertijd het "brein" van de eerder genoemde Rode Leger Fractie vormde en al dan niet uit dien hoofde enkele (nep-)aanslagen (BVD, Centraal Station, viaduct Utrechtse baan, politieburo, Binnenhof) claimde - die in bepaalde kringen nog steeds ten onrechte het R.R.F. wordt aangerekend.....

(uit zorgvuldigheidsoverwegingen t.o.v. personen en plaatsen hier een zo goed mogelijke samenvatting)

heeft ooit eens een uitspraak gedaan in de trend van "... je kunt er wél in, maar nooit meer uit.."; een uitspraak die, verbonden met wat verdere persoonlijke vetes in de sceen, een geheel eigen leven is gaan leiden. En nu wordt deze uitspraak in verband met het R.R.F. gebracht. Deze link is fout en wordt klakkeloos door De Knipselkrant overgenomen, maar ja, die was afhankelijk van informatie uit de Zwarte.

Er bestaat in zoverre een link tussen het RLF en de R.R.F., dat één persoon inderdaad iets met de RLF heeft van doen heeft gehad, die nú meewerkt binnen het R.R.F.: ...het behoeft uiteraard geen nadere discussie als wordt gesteld, dat de aanslagen van de RLF (naar mijn mening trouwens een niet méér 'scheve' groepering dan het Noordelijk Terreur Front... alleen die naam al...., waarover De Knipselkrant merkwaardigerwijs positief berichtte) inderdaad tamelijk ondoordacht waren en politiek inhoudsloos! Dit geldt ook voor de mij tot dusver onbekende RLF-oproep in de Zwarte voor het opzetten van revolutionaire cellen. NaTef, braniechtig, zeker, al geven die oproepen wel stof tot nadenken aan menig beroepsdemonstrant of vrijetijdsrevolutionair!

Edoch; in de wetenschap, dat wij van doen hadden met iemand met vroegere contact met de RLF, waarvan distantie, zagen wij het dus aanvankelijk ook niet zitten om met dergelijke mensen activiteiten als die waarvoor ook ik nu vastzit te ontplooiën. Het heeft dan ook veel (politieke discussie-)voeten in de aarde gehad, eer het R.R.F. van zich deed spreken. Ondanks de als zodanig verwerpelijke RLF-aanslagen zijn wij er evenwel van overtuigd geraakt, dat de achterliggende motieven, althans van de ons bekende persoon, tóch niet onjuist waren.....

er volgt een korte beschrijving van de verdere ontwikkeling van de betreffende persoon.

Nu wordt 't het R.R.F. (zognaamd bestaand uit 't aantal mensen als de afkorting letters heeft) ook verweten, dat het heeft gehandeld op basis van een ondoordachte ideologie. Is dit zo? Tóch niet. Als gevolg van een complex van ongelukkige factoren (kinderziektes) is de R.R.F.-ideologie echter nimmer aan de openbaarheid gebracht. Slechts in het beginstadium zijn inderdaad weinigzeggende, kretologische verklaringjes (NCW, Atlantiese Commissie), die ook van binnen uit werden bekritiseerd, uitgebracht aan o.m. de Zwarte. Deze kinderziekte was evenwel al overwonnen ten tijde van de, zij

BERICHT UIT DE BAJES

het als gevolg van een technies mankement mislukte, aanslag op de Neratom NV, die gepaard ging met een uitgebreide en bovendien qua vormgeving keurig verzorgde persverklaring ter grootte van pakweg 1½ Zwarte-pagina, waarin nadrukkelijk de verbanden werden blootgelegd tussen kernenergie(research), atoomwapens en dit verderfelijke kapitalistische systeem. De gereedliggende exemplaren t.b.v. de revolutionaire pers werden echter (te impulsief) vernietigd, nadat de bom niet bleek te exploderen, op een moment waarop we nog niet konden vermoeden, welk een publiciteit deze "aanslag" desondanks te weeg zou brengen. De ironie wil dat juist de autoriteiten daarentegen wél als enige een Neratoomverklaring uit een Utrechtse bagagekuis konden halen, die aldaar reeds vooraf was gedeponeerd. (Indien gewenst kan die verklaring, zij het als formaliteit, alsnog worden toegezonden).

Bij dit alles komt nog, dat een politiek manifest in voorbereiding was (is), waarvan het concept het repressie-apparaat niet in de vuile handen is gevallen.

De op het R.R.F. geuite kritiek is dan ook niet terecht, als het gaat om een vermeend gebrekkige ideologische onderbouw! Dat die kritiek op dit punt desondanks heeft kunnen ontstaan, is (zoals gezegd) slechts terug te voeren op de manier waarop het R.R.F. zich heeft gemanifesteerd door genoemde omstandigheden alsmede de enorme misvatting dat het R.R.F. synoniem zou zijn aan de RLF (al besef ik, dat althans de Zwarte inmiddels tot de konklusie was gekomen, dat dit niet zo is).

Probeer ik nu alle kritiek op het R.R.F. schoon te praten?

Zeër zeker niet! Er zijn grote fouten gemaakt; op zich is dat nog geen ramp, maar de aard van sommige fouten is wel het bewijs, dat het organisatories niet in orde was.

Van belang te weten is het, dat destijds door een aantal betrokkenen als logiese voorwaarde werd gesteld, dat de te plegen aanslagen vanzelfsprekend in overeenstemming dienden te zijn met de gepredikte ideologie, zij het dat enige ideologische speling mogelijk is. Blind dogmatisme is uit den boze: autonomie is het woord.

SD-achtige figuren (verkapte sociaaldemokratische charlatans), opportunisten en andere salonsocialisten (waar de grootsprakerige linkse scene overigens in verzuipt) zijn natuurlijk niet gewenst; atheïsten komen immers ook niet in de kerk!

Iedere aktie diende (dient) weloverwogen getoetst en overdacht te worden. En hiermee snij ik nu één van de verwijten t.a.v. het R.R.F. aan die wel degelijk terecht is. Want van een negental aan het daglicht gekomen aanslagen zijn in ieder ge-

val een drietal ten onrechte namens het R.R.F. geclaimd. In strijd met de onderlinge overeenkomst en dus ook in tegenspraak met de eigen politieke visie vinden er tóch miskleunen plaats als de aanslagen op een tweetal benzinestations (Shell en Texaco) en een onschadelijk gemaakte aanslag op het GEB. Deze zijn individueel, zonder ruggespraak met de rest, uitgevoerd. Op zich zou dat nog moeten kunnen, maar als dan blijkt dat bijv. benzinestations als doelwit worden gekozen, waarvan de oliemaatschappijen/-multinationals geen enkel werkelijk nadeel ondervinden, in tegenstelling tot de pachters die toch worden "gebruikt" door Shell e.a... Dat kán natuurlijk niet!

Deze in tweeërlei opzicht schadelijke feiten hebben dan ook behoorlijk interne onenigheid veroorzaakt, dat mag best naar buiten worden gebracht (alleen niet voor de rechtbank). Unaniem gemaakte overeenkomsten zijn met voeten getreden, al geschiedde dat nog in een pril beginstadium. Het probleem is wel, dat deze misstappen niet meer zijn uit te wissen, blijven "hangen" en een negatief, naïef stempel op het geheel drukken. Ze staan echter in geen enkele verhouding tot "representatieve" aanslagen, zoals die tegen EPS (Europese Politieke Samenwerking), Neratoom of de Atlantiese Commissie. Bovendien zou ik de geloofwaardigheid van het R.R.F. nog op diverse facetten kunnen staven, maar daar is de Zwarte niet het juiste middel voor, omdat Big Brother nog steeds grote ogen heeft. De affaire Gerard:

De ontwikkelingen die vooraf zijn gegaan aan de arrestatie van Gerard vormen - en daar is geen twijfel over - een dieptepunt. Dit had nooit mogen gebeuren en achteraf bekeken is het ook onbegrijpelijk, dat er belastende verklaringen zijn afgelegd. Hoewel van "verraad" natuurlijk geen sprake kan zijn, omdat dit opzet impliceert, is het kwaad wel geschied met alle ellendige gevolgen voor Gerard van dien. Overigens heb ik in een persoonlijk schrijven tot Gerard hier al het een en ander over gezegd. Toch is er wel iets toe te lichten hieromtrent.

De verklaringen zijn afgelegd na konfrontatie met bepaalde feiten met betrekking tot Gerard, al is het wel erg vergaand om merkwaaardige vermoedens uit te spreken over bijvoorbeeld een zogenaamde betrokkenheid van Gerard bij de anti-olympiese aanslagen in Amsterdam. De indruk die wordt gewekt, dat maar even tussen neus en lippen door even over Gerard uit de school zou zijn geklapt, is natuurlijk ook beneden alle waarheid! Alsof er opzet in het spel was en alsof wij zelf de dans ontsprongen zijn! Niets ten voordele van ons zelf op dit punt, maar onderschat ook de psychologische druk niet.

Bovendien vind ik het frappant, dat met geen woord wordt gerept over een rol van de inlichtingendiensten m.b.t. de - betrekkelijk - betrokkenheid van Gerard. Terwijl ik toch ergens heb gelezen, dat ene Graafland (...) al gedurende enkele maanden vóór Gerards arrestatie "stamgast" was van een kraakkafe en vermoedelijk was "men" op meerdere fronten aktief... Niet dat dit een rechtvaardiging inhoudt voor gemaakte fouten, maar weeg wél alle aspecten mee. En laat men nu ook niet de hele zaak oppompen, want als ik niet beter wist, dan is het net alsof de komplette IRA-top is opgerold!

Hoe dan ook, Gerard had natuurlijk nooit in deze vervloekte en nutteloze bajes mogen zitten, dáár bestaat eensluidendheid over! De procesvoering is tenslotte ook te bekritisieren.

Logies is, dat je, als je met drie man namens een groepering terecht staat, je dat proces ook aangrijpt om het een en ander kenbaar te maken en niet voor zo'n pratende toga je anti-kapitalistische opvattingen verkwaanselt en die rechterlijke poppenkast gelaten over je heen laat komen. Indien je voor een dergelijk politieke zaak voor het kapitalistische gerecht moet komen, heb je keuze uit óf wegblijven (omdat je het proces bij voorbaat een aanfluiting inschat) óf je openlijk en radikaal distantiëren van dit systeem en duidelijk maken, dat en waarom je daden gerechtvaardigd waren! En niet als een halfzachte de autoriteiten een handje helpen om de depolitiserende zodoende te vergemakkelijken door mee te werken aan een zeltjesonderzoek vanwege door het gerecht aangewezen kollaborerende psychiaters. En dus nog slechts aan je eigen hachie te denken... Als je ineens aan je oprechtheid twijfelt en je wenst je psychies te laten onderzoeken, doe dat dan niet in het kader van zo'n zaak.

Geef ze één vinger...! En als je daarbij dan ook nog nalaat de politieke juistheid van de feiten duidelijk te maken..., blijf dán weg! Ik verwijt me zelf ook veel, zeer zeker, maar zó iets wezenlijks als een politieke overtuiging dat toch de bron is van mijn handelen... dáár stá ik voor!!

Als hieruit wordt gekonkludeerd, dat er tweespalt is ontstaan tussen de betrokkenen, da klopt dat voor zo ver het gaat om de persoonlijke opstelling althans, want elkaar afvallen is er niet bij, omdat we toch uiteindelijk dezelfde doelstelling hebben!!!

Toch wel jammer, dat "we de pot op kunnen", als het een De Knipselkrant ligt, waarmee we toch wel degelijk affiniteit hebben! Spijtig, dat verdeeldheid zo eigen is aan links!!!

Peter

The Sydney Morning Herald

Op 10-4-86 stond er op de voorpagina van de Sydney Morning Herald, een Australische krant, een artikel over de corruptie van de Indonesische Suharto-kliëk. De krant wordt onmiddellijk verboden in Indonesië. Journalisten van bladen uit Australië, Amerika en Nederland, die informatie uit het artikel hadden overgenomen, komen Indonesië niet meer in. Een vliegtuig-lading met Australische toeristen wordt op Bali teruggestuurd.

Diktator Suharto eist excuses van de Australische regering en eist maatregelen tegen de krant. Hawke, de premier van Australië gaat daar niet op in. Wel wordt bekend gemaakt dat de Aussies een nieuw strategisch defensie-rapport hebben opgesteld waarvan het uitgangspunt is, dat Indonesië als agressor kan worden beschouwd.

Soeharto article aimed to upset relations: senator

By ROD FRAIL

CANBERRA: A report in *The Sydney Morning Herald* about the vast fortune acquired by President Soeharto of Indonesia and his family had been "deliberately designed to upset growing good relations between Indonesia and Australia", according to a Liberal senator.

Senator Baden Teague (Lib, SA) told the Senate yesterday that the story, by the *Herald's* Foreign Editor, David Jenkins, may also have been a "payback for the tragic deaths of five Australian journalists in East Timor more than 10 years ago".

The page one article, published on April 10, said the president and his family had accumulated billions of dollars through government concessions and contracts.

Senator Teague said its publication had been wantonly negligent of Australia's national interests and had had a scandalous impact.

The Parliament had no evidence to verify any of the allegations which had been made and Mr Jenkins had not sought to document the allegations.

SMH 18-4-86

Vooral omdat de regering Lubbers doet alsof er in Indonesia niets aan de hand is, zodat fregatten en ander wapentuig verkocht kan worden, publiceert de Zwarte alsnog deze knipsels uit de SYDNEY MORNING HERALD

Met excuses aan de niet-Engelstalige lezers.

Stukje uit een commentaar van Peter Bowers, over het defensie-rapport. SMH 3-5-86.

The centre-pieces of the strategy are air bases at Tindal in the Northern Territory and two all-weather, but not always manned, "bare-bases" at Derby, Western Australia and Weipa on Cape York Peninsula. The other essential element is Jindalee, the over-horizon early warning radar. The three elements of a strike force are the F111 fighter bombers (originally ordered by Menzies to take out Jakarta if and when required), the new FA-18 fighters and six new submarines on order. The strike force could be deployed quickly to northern Australia to meet a threat and, with the addition of air refuelling tankers, could provide a long-range strike capability. One does not have to be a defence strategist to realise that the Weipa Base would be the staging post for the defence of Papua New Guinea from the air so that Australia would not get involved in a protracted jungle battle.

Peering south across the ever widening cultural gulf, all this must look very sinister to the Indonesians. Australia's cool and proper relationship will need to stay very cool and very proper.

□ □ □

LETTERS TO THE EDITOR

Bali's impact

SIR: Recent statements by the Prime Minister concerning our relationship with Indonesia (*Herald*, May 5) have at last made clear the basis of Australia's foreign policy.

The invasion of East Timor and all the death and dislocation that entailed did not stop us grovelling. The murder of Australian journalists did not stop us grovelling.

What, finally, has done the trick? The minor tribulations of a planeload of hedonists destined for the beaches of Bali.

Greg Egan,
Bold Street,
Burwood.

May 10

No exceptions

SIR: The Indonesian Government's sensitivity towards your article on President Soeharto and his family (*Herald*, April 10) and its effort to make a nationalistic issue of the

matter goes a long way to show how true the article's contents really were. Truth always seems to be so unpleasant to some.

In countries such as Indonesia, where the press is controlled and censored by the authorities, they can always find abundant material on other countries, especially their adversaries, but very little about themselves. Their leaders are always above the law, national heroes never to be criticised.

The Shah of Iran, Marcos and now Soeharto are as accountable to law as the next person. They should and must be closely monitored, preferably by their own media, in order to keep them in check to avoid such plunders as the shameful ones by the Shah and Marcos. History does not exempt anyone.

E. Vaiszadeh,
St Elmo Street,
Clifton Gardens.

April 15

Indonesia: to publish or not publish

DE ZWARTE 10

De republiek Indonesia wordt geteisterd door het bewind van de militair Suharto. Deze Suharto is in 1965 aan de macht gekomen door een bloedige staatsgreep. Om zijn positie zeker te stellen werden daarna serieuze pogingen gedaan om de politieke oppositie uitte moorden. Het aantal slachtoffers wordt geschat op een miljoen. Dit bloedbad is nog steeds de grondslag van de Suharto-regering. Er wordt nog steeds vermoord in Indonesia. Er opereren doodseskaders en er woedt oorlog op Timor en Irian Jaya. Studenten opstanden worden bloedig neergeslagen.

Er zijn ook heel veel politieke gevangenen in de republiek Indonesia. Veel gevangenen zitten al sinds de staatsgreep vast. Af en toe laat Suharto groepjes gevangenen executeren. Onderstaand citaat komt uit het boek: 'Indonesië: de waarheid omtrent 1965-Suharto staat terecht'. Het is uitgegeven door de Stichting 'Indonesia Media' Amsterdam 1965, en te koop in Boekhandel De Rode Hond in Den Haag.

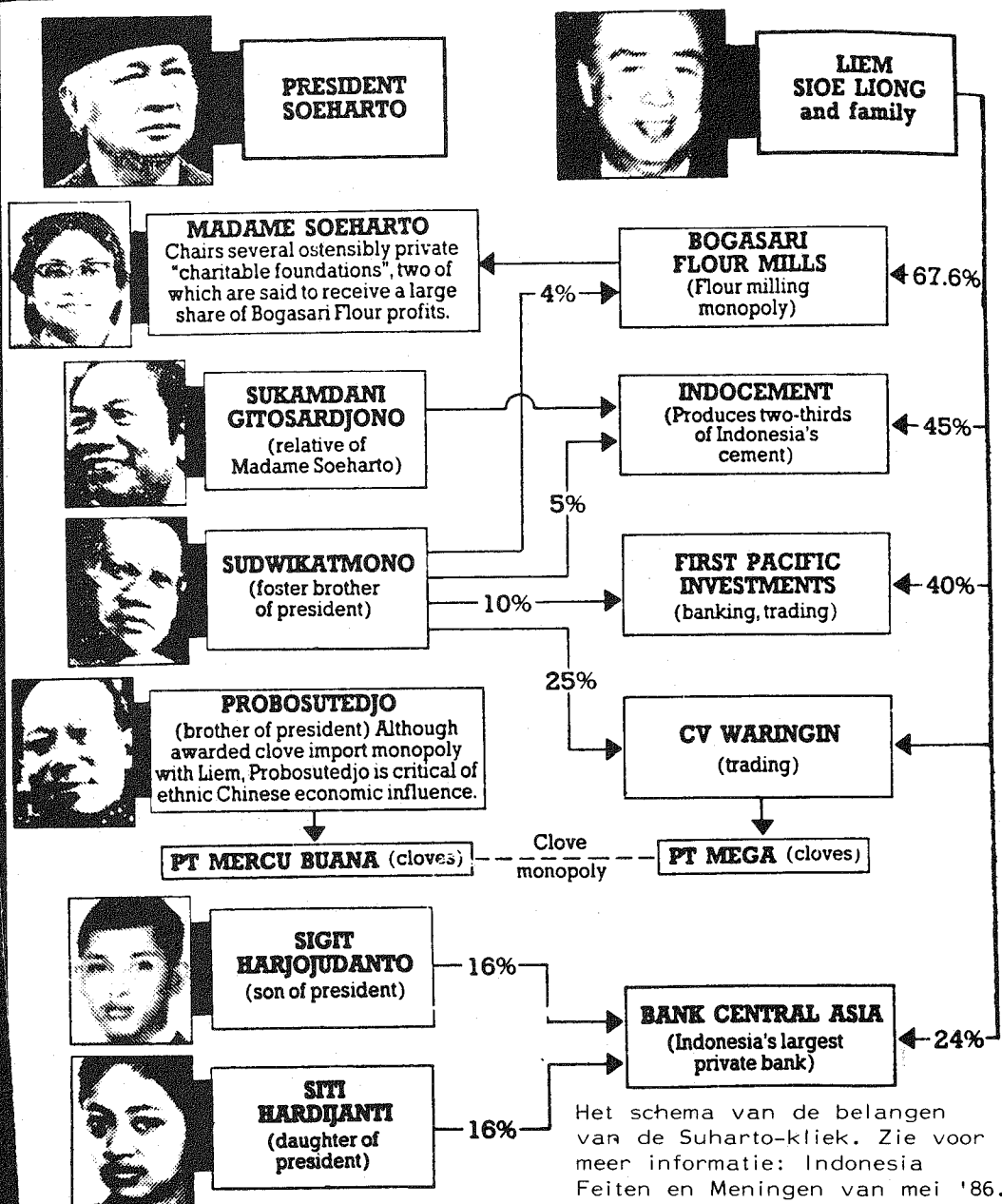

Het citaat is een fragment uit het pleidooi dat Gatot Lestario voor zichzelf hield voor de rechtbank op Java. Gatot Lestario is gevangen genomen in 1965. De strafzaak diende in 1975. In 1985 werd Gatot Lestario doodgeschoten.

"Met als enige rechtsgrond verdenking, werden duizenden mensen gearresteerd, alleen omdat ze onder verdenking stonden lid te zijn van de PR, de BTI, de Lekra (13) en dergelijke. Sommigen werden gedwongen te bekennen, dat zij lid/sympatisant

geweest waren van de PKI. Over het algemeen werden die arrestaties verricht zonder arrestatiebevel en werd men voor onbepaalde tijd vastgehouden. Jarenlang zaten mensen vast onder erbarmelijke hygiënische omstandigheden (één matje om op te slapen, 100 gevangenen in een cel voor 25, met zijn tienden in een eenpersoonscel-terwijl ook nu nog, 1975, in een éénpersoonscel van 2 bij 3 meter vijf mensen gestopt worden). Bij arrestatie was het gijzelen van familieleden in zwang; een broer werd gepakt omdat een zus niet gepakt kon worden, en als de zuster gepakt was liet men de broer niet vrij; een moeder werd gepakt omdat men haar zoon niet te pakken kon krijgen en omgekeerd. Niet zelden werden bij arrestaties de persoonlijke bezittingen van de arrestant in beslag genomen, zoals huis, sieraden en andere eigendommen. Het kwam voor dat politieke gevangenen maar 8 lepels rijst per dag kregen met een stukje koolblad zonder verder iets erbij. Als gevolg van de verbedenen het minimum liggende voedselvoorziening en gezondheidszorg stierven vooral in de jaren 1965 tot en met 1968 vele politieke gevangenen. Het kwam voor bij overlijden, dat celgenoten pas na twee dagen doorgaven dat er een lijk was, wanneer de stank ondragelijk werd, alleen vanwege de portie rijst bestemd voor de dode, alleen maar om hun eigen leven nog enkele dagen te kunnen rekken. Men at kalk van de muren en pakte de mieren de rijstkorrels af waarmee ze sleepten."

A BILLION DOLLAR BOND

Het schema van de belangen van de Suharto-kliek. Zie voor meer informatie: Indonesia Feiten en Meningen van mei '86. Uitgave: Indonesia komitee, Minahassastraat 1 Amsterdam

noot 13- PR: Pemuda Rakjat, de 'Volksjeugd', jeugdorganisatie, gelieerd met de PKI, de kommunistiese partij; BTI: Barisan Tani Indonesia, Indonesies Boerenfront, brede linkse boeren organisatie; Lekra: Lembaga Kebudayaan Rakjat, Instituut voor volkskultuur, linkse organisatie voor kunstenaars en schrijvers.

EL SALVADOR ; ANTI-IMP

In de nacht van 30 op 31 maart 1987 heeft het FMLN de kazerne van de 4e Brigade van het salvadoriaanse leger aangevallen in El Paraiso, Chalatenango.

Dit is de tweede aanval tegen deze kazerne; de eerste was op 30 december 1983.

De afgelopen nacht heeft het FMLN het aanwezige kommando-centrum, de wapenopslagplaats, de afdeling kontra-inlichting en de afdeling speciale troepen geheel vernietigd. In de kazerne waren toen 800 militairen aanwezig, waarvan er 600 gedood of gewond werden en 200 gevangen genomen. Onder de doden bevonden zich de 1e kommandant van de 4e brigade, Gilberto Rubio, de 2e kommandant Kangura en kapt-ein Mata. Zij waren felle ondersteuners van het anti-opstandsplan "Unidos para reconstruir".

Een paar dagen geleden verklaarde Rubio dat 40 % van de guerilla in Chalatenango uitgeschakeld was. Deze FMLN aktie bewijst dat dit niet zo is.

Op het moment van de aanval bevonden zich in de kazerne ook een delegatie van de legertop en een adviseur van de USA. Deze laatste werd ook gedood.

Het FMLN heeft verder de weg tussen El Paraiso en de stad Chalatenango ingenomen. In totaal werden er 360 wapens van verschillende kalibers buitgemaakt.

Tegelijkertijd met de aanval op de kazerne zijn er ook aanvallen uitgevoerd in de provincies Usulután, San Vicente en Cuscatlán en in de stad Suchitoto.

Men spreekt van de grootste FMLN-aanval van de afgelopen 7 jaar.

Deze aktie is het begin van de FMLN-kampanje "Voor de verovering van vrede, brood, werk en vrijheid zal heel het volk de wapens opnemen".

De aanval op El Paraiso demonstreert de militaire capaciteit van het FMLN.

Door de aanval van het FMLN op de Paraiso-kazerne in de provincie Chalatenango (deze kazerne is één van de drie belangrijkste militaire instellingen in El Salvador) is de burgeroorlog weer op een eerste plan gekomen. Verscheidene nieuwe aspecten van die oorlog en enkele minder bekende aspecten zijn daarmee manifest geworden.

Wat van deze aspecten het eerst opvalt is dat de operationele capaciteit van het FMLN niet door de contra-insurgentie (=opstand) is aangetast, maar juist verbeterd en vergroot lijkt te zijn. De effectiviteit van de aanval op El Paraiso en van andere

voorafgaande aanvallen bewijzen dat.

IES BLAZEN KAZERNE OP

Een andere zaak die opvalt is dat het salvadoriaanse leger (FA) in een moeilijke en ingewikkelde situatie terecht is gekomen. Dit is niet uitsluitend te wijten aan het militaire konflikt, maar heeft zijn wortels ook in de algemene crisis, in de interne splitsingen en breuken en in de oorlogsbeïnvloeding van buitenaf.

Een verder element is dat de vernietigende aanval op El Paraiso de theorie van de Low Intensity Conflicts (LIC) twijfelachtig maakt. Deze LIC is door leden van het Pentagon aangeprezen als middel om opstandelingen te bestrijden, zonder dat het de zending van USA-gevechtstroepen met zich meebrengt.

Hoewel de El Paraiso-actie strategisch gezien de militaire balans in El Salvador niet verschuift, beïnvloeden de voorgeschiedenis, de karakteristiek en de effecten van de actie ongetwijfeld de loop van de komende gebeurtenissen in het land. De kritieken op het Salvadoriaanse leger, de desorientatie in de regering, de eisen van het leger aan de politici, aan de ondernemersverenigingen en aan de regering zijn de eerste signalen hiervan. Het is niet waarschijnlijk dat een verschuiving in de militaire en politieke toppen onmiddellijk zal plaats vinden. Maar als de situatie verslechtert kunnen de veranderingen snel plaatsvinden, en ook in konflikt komen met de wensen van de USA-regering die op het moment de huidige situatie nog lijkt te willen handhaven.

Om de guerilla-aanval in Chalatenango te plaatsen moet men rekening houden met de politieke en militaire context van de actie. Hiervoor heeft Inforpress informatie betrokken uit de USA-pers (New York Times en Miami Herald), van internationale persagentschappen, uit de Salvadoriaanse pers, van uitzendingen van radio Venceremos en uit rapporten van experts in en buiten El Salvador.

Om te beginnen wordt er aan herinnerd, dat het FMLN sinds juni '86 - versneld na de aardbeving van oktober dat jaar - militaire en politieke initiatieven ontplooid. Sabotage-acties, hinderlagen, en mijnen leggen in betwiste gebieden, plus grotere aanwezigheid van de guerilla in het westen van het land mondden uit in de campagne "Enero Heróico", begin van dit jaar. Dan volgen de aanval resp. bezetting van en Osicala en de belangrijkste weg van Delicias (beide in Morazán), en de drie landelijke transport-blokkades.

Voor een militaire actie van grote omvang was het geboden dat naast de effectiviteit en operationaliteit de aksie strookte met het eisen pakket van de volkssectoren, en dat duidelijk gemaakt werd, dat er een konflikt bestaat, hetwelk steeds opzettelijk gerealitiseerd wordt.

steeds opzettelijk gerelativeerd wordt. Het FMLN leek te willen zeggen dat zijn militaire kracht een stijgende overeenkomst krijgt tot de oprukkende volkssectoren, en dat zijn militaire kracht een fundamentele evenwichtsverstoring betekent in het kader van de politieke en militaire crisis waarin het Salvadoriaanse project van de Reagan-regering zich sinds enige maanden kennelijk bevindt.

De El Paraiso-kazerne is gelegen in een klein dal tussen twee middel hoge bergketens. In december 1983 werd de kazerne al een keer eerder vernietigd door het FMLN. Onder leiding van USA-officieren werd hij herbouwd en met de enthousiaste hulp van kolonel Sigifredo Ochoa, die als een van de kundigste Salvadoriaanse officieren wordt beschouwd, thans militair attaché van

de VS-ambassade in Venezuela.

In de kazerne waren: een ruimte voor bevelhebbers (met onderaardse bunker), logistieke gebouwen, een ondergronds arsenaal van gewapend beton, barakken voor officieren en voor manschappen en ontspanningsruimten. Eromheen een dikke hoge muur met op elke hoek een uitkijktoren. Verder prikkeldraadversperringen en mijnenvelden. Ook op de bergen in de omgeving waren uitkijkposten. De veiligheid werd gekompleteerd door een elektronisch bewakingssysteem. De huidige kommandant Gilberto Rubio trok de nachtelijke patrouillering (die radio contact hadden met de kommandanten) in.

Zolals de feiten zich laten reconstrueren begon de guerilla-aanval rond een uur in de nacht van 30 op 31 maart. De eerste acties betroffen de uitschakeling van de uitkijktorens en van de microgolf antenne (voor de communicatie met het legerkommando). Waarschijnlijk kon de kommandant wel middels een zender met Chalatenango berichtgeven van de aanval. Vrijwel tegelijkertijd werd met .81 mm mortieren het vuur geopend. Met geconcentreerd vuur werd in de eerste minuten al het bovengrondse gedeelte van het bevelhebbers gebouw vernietigd. De officieren in het ondergrondse gedeelte bleven ongedeerd. Bijna gelijktijdig werden een of meer bressen geslagen in de omringende muur, waardoor kommando's van het FMLN binnendrongen en een aanval deden op de barakken en op installaties. Volgens het Salvadoriaanse leger is er sprake geweest van FMLN-infiltranten onder de manschappen in de kazerne, voor het verkrijgen van de nodige informatie, en om sabotage te plegen op het moment van de aanval.

**RADIO
FARABUNDO
MARTI DEL FMLN**

Voz del Pueblo Salvadoreño en Lucha

EL SALVADOR ; ANTI-IMPIES BLAZEN KAZERNE OP

Grootscheepse FMLN-aanval

op kazerne El Paraiso.

Volgens de pers ontplofte het ondergrondse arsenaal op het moment dat de FMLN-kommando's de kazerne binnenvielen. Omdat met mortiervuur van buitenaf de beschermwanden van het arsenaal zeer moeilijk vernield konden worden, is er een aanwijzing dat de ontploffing van binnenuit veroorzaakt is.

Kort daarna werden de logistieke installaties en enkele barakken voor de elite-troepen in brand gestoken, terwijl er binnen de kazerne directe gevechtsacties plaats vonden. Na een gevecht van ongeveer twee uur, hielden de aanvallers op met vuren en trokken zich terug. Het kan zijn dat zij zich terugtrokken omdat zij hun missie volbracht hadden, maar mogelijk ook vanwege de komst van troepen (500 soldaten) uit Chalatenango en vliegtuigen uit San Salvador.

Volgens de New York Times, die de analyse van het Salvadoraanse leger weergaf, was de operatie bijna perfect en was het een van de meest vernietigende aanvallen in de 7 jaar durende oorlog.

In de afgelopen twee jaar is dit de derde aanval op een belangrijke militaire basis. De eerste was gericht op de trainingsschool van het Salvadoraanse leger (EEFA) in 1985. Tien maanden geleden de tweede op de militaire basis van San Miguel. "Beide brachten veel schade toe, maar niet zo vernietigend als die op El Paraiso", aldus de krant.

Kritische reacties van militaire zijde.

Het leger werd gedurende de laatste maanden met een aantal gebeurtenissen gekonfronteerd, waarvan de meeste met name aan het middenkader van de militairen een gevoel van onbehagen en desorientatie verwekten. Twee gevallen zijn bijzonder traumatisch geweest: het eerste is de aanschaf van ondeugelijke munitie die ook indirect verantwoordelijk was voor de dood van de soldaten. Een rechtszaak in de USA bracht aan het licht dat bij deze aanschaf van munitie hoge provisies zijn betaald aan staats-ambtenaren, die vanwege familierelaties met hoge officieren van het strategisch kommando op hun plaatsen konden blijven zitten. Het andere geval was het illegale gebruik van vliegveld

Llopango - voor 90 procent gefinancierd met fondsen uit de USA - vanwege vervoer en leveranties aan de contra's in Nicaragua. In dit geval wordt blijkens een onderzoek van het Congres in de USA verwacht dat in deze zaak hoge ambtenaren van de veiligheidsdienst verwickeld zijn. Door beide gevallen - het ene vanwege de corruptie, het andere vanwege de gemanipuleerde illegaliteit - zijn de onderlinge verschillen en ruzies opgelopen. Eind vorig jaar waren er plannen om generaal Adolfo Blandón, chef van de Estado Mayor Conjunto, te vervangen door generaal Reinaldo Golcher, die een jongere generatie vertegen-

woordigt. Maar de Noord-Amerikaanse ambassade en de militaire top hebben dat verhindert. Maar de spanningen zijn niet verdwenen; men moet bedenken dat wisseling en mobiliteit ontbreken, zodat de weg naar de rang van generaal geblokkeerd is, en als dat niet verandert, lopen niet minder dan 40 kandidaten voor de functie het risico de top van hun carrière niet te bereiken, tenzij de top zich toch vernieuwt, of de wet herzien wordt.

In het perspectief van de gewapende strijd, en gegeven het aantal verliezen, het feit dat militairen na hun tweejarige dienstdienst niet bijtekenen, de moeizaam verlopende rekrutering, houden een gevaar in voor het leger - na de aardbeving - duizenden soldaten heeft moeten terugtrekken uit de konflikt-zones voor beschermings- en bewakingsdienst in de hoofdstad, mag men de toestand zoniet explosief dan toch moeilijk werkbaar noemen op zijn minst. Ook heeft het leger niet gezorgd (door de verliezen, de deserties, de ontslagen e.d.) voor de vorming van een systeem van kadergroepen (korpereels, sergeanten) wat in wat voor oorlog dan ook nodig is. Dit betekent over het algemeen dat een officier het directe kommando voert over onervaren soldaten, die onder dwang gerekruteerd zijn en mogelijk behebt met "passieve" onverschilligheid, zoals in enkele sectoren van het middenkader ook duidelijk tot uiting komt.

De eerste kritische reactie van het leger op de aanval in El Paraiso werd gegeven door twee officieren aan een correspondent van de New York Times, James Lemoyne. Zij

zeiden dat de kommandant van de legerplaats in de hoofdstad Chalatenango (op enkel 10 km. afstand van de aangevallen kazerne) de fout had gemaakt om niet een snelle tegenaanval uit te voeren.

Een grote misser was het dat, terwijl de pers melding maakte van bewegingen en concentraties van guerillastrijders in de zone, en de guerilla zelf een slimme afleidingsmanoeuvre uitvoerde, het opperbevel in de laatste dagen van maart een communiqué publiceerde waarin acties in de hoofdstad kenmerkend van de guerilla werden besproken. In dit communiqué wordt vermeld dat het FMLN "gedecimeerd en verstoken van hulp en gekonfronteerd met weinig hulp van de plattelandsbefolking" besloten had zijn actie te verleggen naar de stedelijke gebieden. En daarom waarschuwde men voor komende terroristische acties in de hoofdstad. In dit geval zal het vernuft wel niet bij machte zijn de bevolking van San Salvador vrees in te boezemen.

Van de militaire speur- en vervolgings acties na de aanval van de 31e worden geen resultaten vermeld. Hoogstwaarschijnlijk was het FMLN al vertrokken voor een eventuele omsingeling. Politiek gesproken, heeft generaal Blandón zijn bezorgdheid uitgesproken, dat de dood van de noord-Amerikaanse adviseur, groene baret sergeant Gregory Frenius, een vermindering van de USA-hulp zou kunnen veroorzaken. Blandón zei tegen het IPS dat de "aanval ons niet verraste", want ondanks het feit dat het FMLN zijn strijdkrachten met ongeveer 33 procent heeft zien verminderen, "kan het opnieuw een concentratie uitvoeren en een ander strategisch object aanvallen". Hij voegde eraan toe, dat men hier en in de USA geneigd is te geloven dat er in dit land geen oorlog is en dat alles al voorbij is. "Dat is niet zeker en er zijn dagelijkse bewijzen van ernstige incidenten zoals deze bij de 4e brigade". Blandón herhaalde zijn oproep, dat de CONDECA weer actief zou worden en zich ook militair met zaken zou gaan bezighouden.

uit; INFOPRESS CENTROAMERICA
CANAL
van april 1987.

Steungroep Radio Farabundo Martí
Papenhulst 26
5211 LC Den Bosch

In de nacht van zaterdag 16 mei zijn bij een poging om geheime gegevens uit de N.S.direktie-bunker bij Maarsbergen openbaar te maken zeven aktievoerders aangehouden.

Nog vóór de aktievoerders goed en wel in de bunker waren, werden ze overvallen door een arrestatieteam van de Rijkspolitie uit Utrecht, zo werd aanvankelijk vermoed.

Een tiental in camouflagepakken gehulde mannen met bivakmutsen en zwart geschminkte gezichten verrasten de zeven en dwongen hen lange tijd op de grond te liggen. Na een strenge fouillering werden de mensen overgebracht naar politieburo's in Doorn, Zeist,

IJsselstein en de marechausseekazerne Fort de Bilt in Utrecht.

De aanklacht tegen hen luidt onder andere 'poging tot diefstal door middel van braak en in vereniging'.

Woensdag zou de groep bij de rechter-kommissaris worden voorgeleid, om over verlenging van de detentie te kunnen beschikken.

Boven ieders verwachting werden de zeven echter na die 3 dagen op vrije voeten gesteld.

Op 15 september moeten ze echter wel voorkomen, of althans....

In de bunker bij Maarsbergen zelt in tijden van oorlog en andere buitengewone omstandigheden de

N.S.-direktie. Vanuit die bunker worden dan alle, meest militaire, transporten geregeld; en nu al voorbereid.

Want in oorlogstijd staat en valt het leger bij snel vervoer van manschappen en materieel.

Over de wijze waarop de Nederlandse Spoorwegen zich precies voorbereidt op een volgende oorlog, is nog erg weinig bekend.

De aktie was niet alleen een poging tot openbaarmaking van de rol van de N.S. in tijden van oorlog, maar ook een protest tegen deze stille oorlogsvoorbereidingen, die eerder een uitnodiging zijn om oorlog te voeren, dan een maatregel om er een te voorkomen.

DE NEDERLANDSE SPOORWEGEN IN BUITENGEWONE OMSTANDIGHEDEN

Volgens de Spoorwegwet "kan onder buitengewone omstandigheden geheel of gedeeltelijke onbruikbaarmaking van de spoorbaan met bruggen, sein-toestellen en telegraaflijnen worden bevolen, staking van dienst worden gelast of het verwijderen van het spoorwegmateriaal worden bevolen." (Staatblad 67-1875)

In oorlogstijd, of bij een eventuele dreiging van oorlog, komen de spoorwegen onder militair gezag te staan. De minister van Defensie kan de spoorwegen geheel of gedeeltelijk vorderen. In oorlogstijd staat of valt het leger bij snel vervoer van manschappen en materieel en daarin vormen de spoorwegen een belangrijke schakel.

Een goede spoorwegverbinding is ook één van de belangrijkste criteria bij de plaatsbepaling van munitieopslagplaatsen, olievoorraden, mobilisatieterreinen etc... Ook zullen veel Amerikaans oorlogsmaterieel en Amerikaanse manschappen van vliegvelden (zoals Ypenburg Woensdrecht en Schiphol) of vanuit havens (zoals Rotterdam en Vlissingen) per spoor verder vervoerd moeten worden naar de Noordduitse laagvlakte. Speciaal daarvoor worden verschillende door civiel spoorwegverkeer (bijna) niet meer gebruikte grensovergangen tóch in goede staat gehouden.

Om aan al deze vervoereisen te kunnen voldoen, hebben de Nederlandse Spoorwegen een groot aantal voorzieningen getroffen. Hiervoor is de speciale afdeling "Algemene Verdedigingsvoorbereidingen Bedrijfszelfbescherming" verantwoordelijk. In overleg met (of in opdracht van) de NAVO "Planning Board for Inland Surface Transport" schrijft deze afdeling de

nodige maatregelen uit.

Enkele maatregelen zijn:

- Het onderhouden van voldoende diesellocomotieven om het militair transport ook te waarborgen als de elektriciteit uitvalt.
- Het onderhouden van goede verbindingen naar de al eerder genoemde opslagplaatsen en grensovergangen (zoals Enschede-Gronau)
- Opslag van grote hoeveelheden extra materieel, zoals extra sein- en telekommunikatie-apparatuur, 2 rijdende telefooncentrales (kompleet met noodstroomaggregaat) en extra tanks met dieselolie bij 16 oliedepots van de spoorwegen.
- Er zijn extra platte wagons aangeschaft voor snel vervoer van zwaar materieel.
- Behalve de bunker in Maarsbergen beschikken de distrikten Groningen, Rotterdam, Amsterdam, Utrecht, Eindhoven en belangrijke knooppunten als Amersfoort over dergelijke beschermde onderkomens.

Er wordt maandelijks geoefend voor wat betreft de kommunikatie-apparatuur. Daarnaast vinden er grotere oefeningen plaats met denkbeeldige transporten, kernaanvallen, fall-out etc. In het kader van de NAVO doet de N.S. actief mee aan de oefeningen zoals Wintex en Reforger. Voor een goede samenwerking met de militairen bevinden zich dan en in tijden van oorlog (/sdreiging) ook militairen in de bunkers van de spoorwegen. Waarmee nogmaals onderstreept wordt, dat de militaire transporten in oorlogstijd voorop staan. Zoals ook uit de door Onkruid gestolen synchronisatie-schema's bleek, zal civiel spoorwegverkeer al in de eerste "paraatheidsfase" bijna onmogelijk zijn.

SUPERCOPS ???

Deze zo'n 20 tal mannen in camouflagepakken, wie waren dat nu? We weten het niet precies, hopelijk zal het proces-verbaal wat meer duidelijkheid brengen. Het was in ieder geval een arrestatieteam; niet te verwarren met de aanhoudingseenheden die bij demonstraties te keer gaan; een arrestatieteam is om vuurgevaarlijke criminelen neer te schieten en desnoods aan te houden!

Maarsbergen ligt in de provincie Utrecht, dus dit had een arrestatieteam van de Rijkspolitie Utrecht moeten zijn. Maar dat was het niet; ze praatten allemaal met een Randstad-aksent: Rotterdams, Haags, Leids of zo iets. De arrestanten hoorden ze op het politieburo bv. zeggen: "Hoe bevalt 't je nou in Den Haag?", en een ander zei in Rotterdam te wonen. Het was overigens niet één vast team: verschillende leden bleken elkaar (nog) niet te kennen.

Het lijkt erop dat het hier om leden van het landelijk "anti-terreur-team" gaat, misschien versterkt met leden van een ander arrestatieteam (bv. uit Rotterdam).

Dit anti-terreur-team kwam na de MAKRO-branden voor het eerst ter sprake: een team dat speciaal gericht is op "politiek gemotiveerde zware kriminaliteit" en verbonden is met de Centrale Recherche Informatiedienst (CRI).

De verdeeldheid binnen politiekringen over zo'n team zou ook wel eens de reden kunnen zijn, dat de arrestanten zo weinig verhoord en zo snel vrijgelaten zijn; de Rijkspolitie tilde wel heel duidelijk minder zwaar aan deze zaak dan het arrestatieteam. Misschien waren ze gewoon pissig, dat hun arrestatieteam het karwij niet had mogen uitvoeren.

Bluf! is te verkrijgen via redactie Van Ostadestr.233^d, Amsterdam en linkse boekhandels

14 JUNI - SOWETO - DEMO

2 uur verzamelen Malieveld

VROUWEN RADIO DELFT
101.75 MHz

WOENSDAGAVOND 18.30-19.30
DONDERDAGMORGEN 10-11

tijdens de Muzen '87 zenden we elke dag van 18.00- tot 18.30 uur 101.75 MHz FM

DELFT/DELFT/DELFT/DELFT/DELFT

Filmhuis Kromstraat 27

- 28 mei Amateurfilmfestival
 - 29 mei India Song (Doras)
 - 30 mei De l'aube a la nuit
Berlin-in der Dämmer-
stunde (Leroy) 20 uur
& Riddles of the sphinx
(Mulvey & Wollen) 23.30
 - 31 mei Riddles of the sphinx
 - 1 juni La ferdinanda (Horn)
20 uur & Novembermond
(Von Grote) 22 uur
 - 2 juni idem
 - 3 juni Duet voor cello en film
& Spiegelzaal (Jochems)
 - 4 juni Kultureel Kafee over
Beaudrillard
 - 5 t/m 10 juni Nadzor (Sanlew-
ski) 22 uur & Rue cases
negres (Paly) 20 uur
 - 11 juni Wielki Szó (Chęcinski)
 - 12 t/m 17 juni Der tod der Ma-
ria Malibran (Schroeter)
20 uur & Der Rosenkönig
(Schroeter) 22 uur
- verders alles 20 uur tenzij an-
ders aangegeven

Eiland Burgwal 45-47

- 3 juni Roots
- 5 juni Lullakfestival met Moon-
runners
- 6 juni Oosterse Meid-e-land met
De Wangals
- 7 juni Sessie o.j.a. Beautiful
People & Hallo Venray
- 10 juni Wild Groovy & Cool Cats
- 12 juni Dixa
- 13 juni "Undercover" eindfeest

Muzen '87

Donderdag 27 mei. Vanaf vandaag
tot 7 juni worden de Vrouwen Kul-
tuur Dagen gehouden in 15 gelegen-
heden in Delft. Vandaag om 12 uur
feestelijke opening door Anniemarie
Grewel. Voor het programma zie de
vorige Zwarte (nr. 78). Het program-
maproekje is te koop in vrouwen-
boekhandels. Voor meer info: 015-
126511 (wo, do, vrij 11-16 uur)

AMSTERDAM

vrij 29: **Benefiet voor zenders in
Matagalpa.** Vanaf half 9 feestpro-
gramma in Tetterode, Bilderdijkstr.
165.

zat. 30: werkkongres revolutionaire en linkse media en beweging

vanaf 11 uur met verschillende in-
leidingen en 4 werkgroepen over
plaats en verhouding media- bewe-
ging onder de toenemende justitiële
Ingrepen, landelijke advocatenstruk-
tuur, artikel 140 en de smeris.
(zie verder de bijgevoegde kongres-
krant)

Dit alles in het W.G.-gebouw aan
de Pesthuislaan.

's Avonds feest in Vrakrijk, Spui-
str. 216.

DEN HAAG/DEN HAAG/DEN HAAG

Paard Prinsegracht 12

- 3 juni Snakefinger
- 4 juni Film Down by Law
- 5 juni Longstoryshort & MAM
- 6 juni Naga & Mayday
- 10 juni Sonic Youth
- 11 juni Alex d'Electricque
"Venijnig Variété"
- 12 juni Batmobile & Scam
- 13 juni Salif Keita

Blauwe Aanslag Buitenom 214

Kraakbios Zaal 4

- 27 mei 23.00 **Morlove** (video)
- 28 mei 21.00 **Nostalgia**
(Tarkovski)

- 1 juni Le pont du nord (Rivette)
 - 2 juni video De overlevingsstaat
(over Nicaragua) & Den
Haag Kouwe Kakstad
over kraken in DH
 - 3 juni La historia official (Penzo)
 - 9 juni video Het is de aarde
die huilt over indianen
in Europa en hoe ze dat
ervaren.
 - 10 juni Tales of ordinary mad-
ness (Ferreri)
- Films beginnen 21 uur video's
om 22.30 uur

Muziek 12 juni
Colera (braziliaanse purecore
uit Sao Paulo) & **Anal Terror**
entree f5,- aanvang 21 uur

ELDERS/ELDERS/ELDERS/ELDERS

- 6 juni Demo voor vrij Palestina
14 uur Domplein Utrecht

**9 juni gaat de campagne
"De Vuile Was van Suhar-
to" van start bij het van
Heutz-monument in Amster-
dam. 17 juni Indonesie-
avond in De Blauwe Aan-
slag in Den Haag. 18 juni
piket-line voor het Ministe-
rie van Buitenlandse zaken
tegen de GGI-konferentie.**